

Pia Tafdrup
MED VEDNO IN NIKOLI

prevedla Silvana Orel Kos

Fra samlingen *Når der går hul på en engel*
(Borgen, København 1981)

Iz zbirke *Ko zazeva angel*

(Borgen, København 1981)

Overgiver mig

Overgiver mig til gader og pladser
til huse og opgange
jeg ikke har kendt før
til smalle gyder
som jeg dristigt opsøger
på min vej gennem byen
overgiver mig brændende
til mennesker der forfølger mig
i mængden
og giver mig til gengæld tid
til at lede efter mine ansigter
der ét for ét kommer til syne
i spejle
(før de dugger)
i butiksruder
(før de forstøver)
i fontænekummer
(før vandet forvandler billedet)
alle sammen
- hver for sig og på én gang -
er de mine
tilhører de bare én krop.

Izročam se

Izročam se ulicam in trgom
hišam in stopniščem
ki jih še ne poznam
ozkim uličicam
v katere se drzno podajam
na poti skozi mesto
goreče se izročam
ljudem ki me zasledujejo
v množici
in mi v zameno dajejo čas
da iščem svoje obraze
ki se drug za drugim prikazujejo
v ogledalih
(preden se zarosijo)
v izložbenih oknih
(preden se popršijo)
v vodomernih koritih
(preden voda preoblikuje podobo)
vsi skupaj
- vsak zase in naenkrat -
so moji
pripadajo samo enemu telesu.

Vælder

Vælder de døde fugle
ned fra køkkenhylden
og vasker hænderne

fri for fugtig bekymring
der sætter spor alle vegne
på døre og karme

falder
og slår knæ og hænder og næse
mod gulvet i det tomme hus

genkender lugten
når der går hul på en engel.

Sunem

Sunem mrtve ptiče
s kuhinjske police
in si umijem roke

rešena vlažnih skrbi
ki puščajo sledi povsod
po vratnih krilih in okvirih

padem
in se udarim v koleno in dlani in nos
na tleh prazne hiše

prepoznam tisti vonj
ko zazeva angel.

Fra samlingen *Intetfang*

(Borgen, København 1982)

Iz zbirke *Brezdržnost*

(*Borgen, København 1982*)

6. Hvert sekund kan det ske

*Werk des Gesichts ist getan,
tue nun Herz-Werk
an den Bildern in dir, jenen gefangenen; denn du
überwältigtest sie: aber nun kennst du sie nicht.*

Rilke

Bider blødt din nøgne ryg bag fisken
der forsvinder mellem hænderne
og bliver borte
som en flimrende skygge
i sit kolde land
finder dig
et sted i halvmørket
under huden over skulderbladene
eller skjult bag nakken
ser kroppen dreje
langs farven grøn
mærker dit køn
og lytter til mine æg
når vandet stiger i mig
hvert sekund kan det ske
at nye fiskestimer danser gennem skamhår.

6. Vsak hip se lahko zgodi

*Werk des Gesichts ist getan,
tue nun Herz-Werk
an den Bildern in dir, jenen gefangenen; denn du
überwältigtest sie: aber nun kennst du sie nicht.*

Rilke

Nežno te ugriznem v goli hrbet zadaj za ribo
ki spolzi med rokama
in izgine
kot lesketajoča se senca
v svojo hladno deželo
najdem te
nekje v polmraku
pod kožo nad lopaticama
ali skritega za vratom
vidim kako se telo obrača
vzdolž zelenosti
čutim tvoje spolovilo
in poslušam svoja jajčeca
ko v meni raste voda
vsak hip se lahko zgodi
da bodo nove jate rib zaplesale skozi sramne dlake.

I spejlet

I spejlet
forsvinder blikket

af og til så hjemløs
i min egen krop

af og til
så angst
for angsten
der ruller
til og fra som vraggods
i strandkanten

gnider en finger
mod glasset
og hører verden skribe.

V ogledalu

V ogledalu
izgine pogled

kdaj pa kdaj tako brezdomna
v lastnem telesu

kdaj pa kdaj
tako polna tesnobe
pred tesnobo
ki se valja
sem ter tja kot razbitine
na brežini

drgnem s prstom
po steklu
in slišim kako kriči svet.

Fra samlingen *Den inderste zone*

(Borgen, København 1983)

Iz zbirke *Najgloblja notranjost*

(Borgen, København 1983)

For ikke at stå i vejen for os selv

Det er os
der slår bunden ud af mørket
os der tilbageviser
nat og vinter og mælkegrå hud
de mange morgeners kulderystelser
os der indsætter
lyset og den flydende lyst
det er vores ivrige fingerspidser
der åbner skyer
og får himlen til at spejle sig
i den varme asfalt
det er vores drømmende kroppers kemi
der får jorden til at vågne
under sin skorpe
og spurve til at lande i græsset
os der hensynsløst elsker
gentager væksten år for år
når vi søger ind mellem læber
når vi kiler os ind i kødet
glemmende os selv
i verden.

Da si ne bova v napoto

Prav midva
izbijava temi dno
midva zavračava
noč in zimo in mlečno sivo kožo
drget mnogih mrzlih juter
midva postavljava
svetlobo in prelivajočo se slo
prav najini neučakani prsti
razpirajo oblake
da se nebo zrcali
v vročem asfaltu
prav zaradi kemije najinih sanjajočih teles
se zemlja prebuja
pod svojo skorjo
in se vrabci spuščajo v travo
midva v brezobzirni ljubezni
leto za letom ponovno rasteva
ko se prebijava med ustnicami
ko se zadirava v meso
in se pozabljava
v svetu.

Mellem altid og aldrig

Mellem altid og aldrig
er det at tingene sker
et åndeløst sekund
når man mindst venter det
forandres verden

sunket ind i sig selv
på syv hjerters dybde
er det man pludselig forestiller sig
en tid hvor sten
begynder at bløde.

Med vedno in nikoli

Med vedno in nikoli
se zgodijo stvari
v trenutku brez diha
ko to najmanj pričakuješ
se svet spremeni

ko si potopljen vase
v globini sedmih src
si nenadoma predstavljaš
čas ko začnejo
krvaveti kamni.

Fra samlingen *Springflod*

(Borgens Forlag, København 1985)

Iz zbirke *Povodenj*
(*Borgens Forlag, København 1985*)

Længere endnu

Det der ikke har været
skal komme
 du ved det
 jeg ved det
 du ved jeg ved det
 jeg ved du ved jeg ved det
du hvisker mig ind
i henrykkelsen
ind
hvor jeg kan se
langt som i drømme
og længere endnu

kunne ikke have levet
uden dine ord
uden dine hænder overalt, din mund
disse rejser mod lys
hvor vi fejrer sekunderne

du hvisker mig ind
i henrykkelsen
som solen anet
bag lukkede øjenlåg
du hvisker mig ind

Še dlje

Česar še ni bilo
bo prišlo
to veš
to vem
veš da vem
vem da veš da vem
šepečeš me
v zamaknjenost
noter
kjer lahko vidim
daleč kot v sanjah
in še dlje

ne bi mogla živeti
brez tvojih besed
brez tvojih rok vsepovsod, tvojih ust
teh potovanj proti svetlobi
kjer obhajava sekunde

šepečeš me
v zamaknjenost
ki jo je sonce slutilo
za zatisnjenimi vekami
šepečeš me

i henrykkelsen
og længere endnu
 det er det jeg lever for
du hvisker glemsel
fra alt andet
hvisker saltet frem i mine øjenkroge
stille knitren i huden

synger blod synger læber
din hals
og skuldres gruber
bål på åbne pladser
– helt stille:
 bag alle ord
bag al skrift
begæret
efter
begæret.

v zamaknjenost
in še dlje
 za to živim
šepetavaš pozabo
od vsega drugega
prišepetavaš sol v kotičke mojih oči
tihotno pokljanje v koži

pojem kri pojoč ustnice
tvoj vrat
in vdolbine tvojih ramen
kresove na prostem
– čisto potihoma:
 za vsemi besedami
za vsem pisanjem
poželenje
za
poželenjem.

Hvis døden ...

Som man kan vågne op
til en jord
 dækket af sne
skulle man kunne vågne op
til en død
der kom
 lige så stille, lige så langsomt

hvis døden
kunne indfinde sig som sne
 udviske et ansigt som sne
komme som noget
der åbnede sig

 i hvidt
og på samme tid lukkede
behøvede ingen at frygte
de sære nænsomme strejf
hen over øjenlåg og kinder
der gør tanken
om døden
til en fugl
der flakser skræmt op
fra sit skjul
 i hjertet
så ubegribelig virkelig.

Če bi smrt ...

Kot se zbudimo
na zemljo
 prekrito s snegom
bi se lahko prebudili
v smrt
ki bi prišla
 prav tako tiho, prav tako počasi

če bi smrt
nastopila kot sneg
 zbrisala obraz kot sneg
prišla kot nekaj
kar bi se odprlo
 v belino
in se hkrati zaprlo
se ne bi bilo treba nikomur bati
tistih nenavadnih bežnih preletov
čez veke in lica
zaradi katerih misel
na smrt
kot o ptici
ki prestrašena odprhuta
iz svojega skrivališča
 v srcu
postane tako nepojmljivo resnična.